

[Eva Møller]

på en lang række ting, som vi nu regner med og tror på at kommunerne vil følge op. Og vi gør det naturligvis, fordi årelang erfaring viser, at kommunerne på dette område gennemgående har været flinkere, end de var forpligtet til, med hensyn til at udmønte loven og følge ansvaret op, når det drejer sig om indbyggernes fornuftige anvendelse af deres fritid.

Jeg vil gerne pege på spørgsmålet om, at der skal tages særligt hensyn til de foreningsløse. Jeg skal til orientering for fru Jytte Andersen sige, at jeg har både læst og såmænd også genlæst den grønne løbeseddel, vi har fået fra Ungdomsringen, og jeg mener, at vi har taget højde for de synspunkter med bemærkningerne i betænkningen, hvor vi siger, at vi ønsker at tilgode disse grupper.

Jeg mener også, at det er vigtigt, at støtten til folkeoplysningsudvalgene fremover både skal afhænge af budgetforslaget for det kommende år og den aktivitet, der hidtil har været. Det giver mulighed for både at bevare kontinuiteten og samtidig sikre, at nye og spændende ting kan finde sted.

Og jeg synes endelig, det er rigtigt og rimeligt, at vi har fået mulighed gennem loven for at sige, hvad der skal gøres, hvis ganske enkelte kredse eller initiativtagere ikke lever op til forpligtelserne med hensyn til regnskab m.v. Jeg vil også understrege, både over for brugerne og kommunerne, den vigtige bestemmelse om, at det er begrænset, hvad kommunerne kan kræve dokumentation for. De kan kun kræve dokumentation for de få og enkle ting, der står i loven. Det var jo også en af hensigterne, at det skulle være let at være bruger af folkeoplysningsloven.

Det Konservative Folkeparti er generelt ikke begejstret for revisionsbestemmelser. Når vi alligevel har medtaget en revisionsbestemmelse som et led i forliget, hænger det naturligvis sammen med, at loven bryder med et hidtidigt princip, og der kan derfor være grund til at se på den på et bestemt tidspunkt. Vi har jo også tilkendegivet en række steder i betænkningen, at der er områder, som vi vil følge med meget stor opmærksomhed.

Jeg skal endelig sige, at jeg er glad for den fleksibilitet, der ligger på alle områder i lovforslaget. Jeg tror, det er det, som vil bære ude i kommunerne og give håndslaget til de frivillige organisationer, fordi vi anerkender, at de alle

på hver sin måde gør et stykke arbejde, og det skal de have lov til at gøre i overensstemmelse med deres egne regler.

Med hensyn til lovforslaget for daghøjskoleområdet vil jeg kun fremhæve en enkelt ting, nemlig den ændring, hvor det præciseres, at det er hensigten at videreføre den deltagerkreds, der hidtil har været ved daghøjskolerne. Jeg synes, det er en væsentlig ændring, for den anerkender den indsats, som daghøjskolerne har gjort for en lang række mennesker i Danmark, og det håndslag mener jeg de fortjener.

Stillinger (SF):

Jeg vil gerne ved denne lejlighed takke for den positive ånd, forhandlingerne er foregået i. Hvis vi nu i sidste ende – hvad det jo ser ud til – opnår et stort forlig, skal takken først og fremmest gives til kulturministeren, men selvfølgelig også til mine folketingskolleger. Forhandlingerne er foregået i en meget behagelig og meget konstruktiv atmosfære, og det vil jeg gerne sige tak for.

Arbejdet med lovforslag nr. L 115 har jo været langvarigt, som flere af ordførerne har nævnt. Men sådan bør det vel egentlig også være med en lov som denne. Loven om folkeoplysning er jo en af de vigtigste love i mange år, fordi den omfatter så mange mennesker. Den folkelige debat har været lang og spændende, og det har været givende for os politiskere, det er helt sikkert. Vi har været ude til mange debatter, og det har i hvert tilfælde bestemt givet mig både impulser og tanker, som jeg har taget med i diskussionerne og forhandlingerne om lovens endelige udformning.

For SF har det været af afgørende betydning at sikre, at lov om støtte til folkeoplysning ikke blev en sparelov for staten. Dette har vi nu fået sikkerhed for med forliget. Samtidig har SF fra starten været meget stærkt optaget af at sikre, at både yoga og afspænding fortsat kunne være undervisningsfag, så der kunne gives tilskud til lærerlønninger.

Vi har med tilfredshed noteret os, at ministeren har fastholdt de mellemkommunale udligninger på trods af et stærkt pres fra Kommunernes Landsforening. Dermed sikres det, i hvert tilfælde til en vis grad, at de såkaldte sorte kommuner ikke kan slippe for at betale til borgernes undervisning i en anden kommune, hvis kommunen ikke selv tilbyder netop den undervis-